

הפסק בברכות קריאת שמע

שוע"ר סי' נט

ד ויזהר למהר לסיים הברכה קודם שיסיים הש"ץ, כדי שיענה אמן אחריו ... ויש אומרים שאחר סיום ברכת הבוחר בעמו ישראל באהבה לא יענה אמן, **שלא להפסיק בין קריאת שמע לברכה שלפניה** כמו שאסור להפסיק בין כל דבר מצוה או דבר הנאה שמברכין עליו להברכה שלפניו.

שוע"ר סי' סה

קרא קריאת שמע ונכנס לבית הכנסת ומצא צבור שקורין קריאת שמע, צריך לקרות עמהם פסוק ראשון, שלא יראה כאילו אינו רוצה לקבל עול מלכות שמים עם חבריו ... ובאמצע הברכות של קריאת שמע אין להפסיק, אלא **יאמר התיבות בניגון הציבור**.

שוע"ר סי' סו

א אף על פי שאסור לספר בברכות קריאת שמע אפילו בדברי תורה ואפילו בלשון הקודש, התירו שאילת שלום מפני היראה ומפני הכבוד ומפני דרכי שלום ... **ומי שלא ראינו שיקפיד על חבירו כלל, לא יפסיק**.

ד אם מפסיק לשאול מפני היראה ולהשיב מפני הכבוד של בשר ודם, קל וחומר **כבוד של הקדוש ברוך הוא**. ומטעם זה הוא הדין אם שמע קול רעמים, יפסיק ויברך.

ה כשמפסיק למודים ישחה ויאמר **מודים אנחנו לך** ולא יותר ... וכשמפסיק לברכו לא יאמר רק **ברוך ה' המבורך לעולם ועד** ... וכשמפסיקים לקדיש יאמר **אמן יהא שמיה רבא עד יתברך ועד בכלל**, וישמע מהש"ץ עד ואמרו **אמן, ויענה אמן** ... ומתקבל ואילך לא יענה אמן, כי אינה אלא מנהג ... ובקדושה יאמר רק **קדוש וברוך** ולא ימלוך ... ויש מי שאומר **שגם ימלוך הוא מעיקר הקדושה** ... ועל ברכת התורה יענה **ברוך ה' המבורך לעולם ועד, וגם אמן אחר נותן התורה**, מפני שברכה זו היא גם כן כמו **דבר שבקדושה**, שהרי אינה נאמרת על קריאת ספר תורה אלא כשקורין בעשרה. אבל אחר שאר ברכות אין עונין אמן בקריאת שמע וברכותיה אפילו בין הפרקים, חוץ מן אמן שעונין אחר **ברכת האל הקדוש, ואמן שאחר שומע תפלה, שיש להם דין דבר שבקדושה**, עונין אותן אפילו באמצע הפסוק.

ז בין ויאמר לאמת ויציב לא יפסיק בשום ענין, שלא להפסיק בין ה' אלקיכם לאמת, משום שנאמר וה' אלקים אמת, אלא יאמר אני ה' אלקיכם אמת ... ויש לזהר לומר גם ויציב.

ט צריך לסמוך גאולה לתפלה מטעם שיתבאר בסימן קי"א, ולא יפסיק אחר שסיים גאל ישראל אפילו כמו באמצע הפרק. ולכן יש אומרים שאין עונין אמן אחר גאל ישראל ... ויש אומרים שעניית אמן אינה חשובה הפסק, כיון שהיא צורך הברכה וסיומה, וכן נוהגין במדינות אלו לענות אמן בין גאולה לתפלה ... ומי שרוצה לצאת לדברי הכל יוכל לכוין לסיים עם הש"ץ ואז אינו מחוייב לענות אמן אחר הש"ץ ... ויש מדקדקים להמתין בצור ישראל כדי לענות אמן אחר הש"ץ. ויש אומרים **שאסור להפסיק באמצע הברכה בעניית אמן, אפילו אמן שאחר ברכה זו בעצמה**, אלא באמן שהוא כמו דבר שבקדושה בלבד כמו שנתבאר למעלה (ולפיכך אין לזוז בזה מהמנהג או יעשה בענין שיוצא לדברי הכל).

י אין להפסיק לענות קדיש וקדושה בין גאולה לתפלה, כמו שאין מפסיקין בתפלה עצמה, שמסיום הגאולה הוא התחלת התפלה. וכיצד הוא עושה, **ממתין בשירה חדשה** כדי לענות.

שוע"ר סי' סט

ז בין גאולה לתפלה של ערבית מותר להפסיק ... שהרי בלא זה מפסיקין בין גאולה לתפלה בפסוקים וקדיש, הואיל ותפלת ערבית רשות.

שוע"ר סי' קפג

יא לפי שבקריאת שמע נאמר **ודברת בס, ודרשו חכמים מכאן שיש לך רשות לדבר בס דבר אחר**, ואין צריך לקרותה כולה בתכיפה אחת מן התורה, אלא מדברי סופרים, והם אמרו להקל מפני היראה והכבוד. ולא ראו להחמיר בברכת קריאת שמע, שעיקרן מדברי סופרים, יותר מבקריאת שמע עצמה.

פסקי הסדור ה"ל קריאת שמע

ובקדושה יאמר רק **קדוש וברוך, וגם ימלוך הוא מעיקר הקדושה**. אבל נוסח שמוסיפין בשבת אינו מנוסח הקדושה, ואין אומרים אותו במקום שאסור להפסיק.

**בסי' 10 מנויים כמה דברים שהם כמו דבר שבקדושה (ס"ה וס"ט)
ולכן עונים אותם באמצע קריאת שמע או ברכות קריאת שמע:**

- (א) בקדיש – אמן יהא שמיה רבה ; ואמרו אמן (ס"ה).
- (ב) בקדושה – קדוש ברוך וימלוך (ס"ה, ופסקי הסדור ס"ט).
- (ג) ברכו (ס"ד), וגם ברכו של ברכת התורה (ס"ה).
- (ד) מודים, התיבות מודים אנחנו לך (ס"ה).
- (ה) אמן של הא-ל הקדוש ושומע תפלה (ס"ה).
- (ו) אמן של ברכת התורה (ס"ה).
- (ז) ברכת רעמים (ס"ד).
- (ח) כשקוראים אותו לתורה, עולה ומברך, ואינו קורא עם החזן (ס"ו).
- (ט) לבישת וברכת התפילין (ס"ג וס"א).
- (י) לבישת הטלית (ס"ג).
- (יא) פסוק ראשון של קריאת שמע, יאמר התיבות בניגון קריאת שמע.
- (יב) אמן אחר ברכה זו עצמה, אבל לא באמצע הברכה (ס"ט). והיינו בשחרית – אחר ברכת יוצר המאורות, אבל לא אחר ברכת הבוחר בעמו ישראל באהבה, מטעם הפסק בין ברכה לקריאת שמע (נט, ד), ולא אחר גאל ישראל, מטעם סמיכת גאולה לתפלה (ס"ט). ובערבית – אף אחר ברכות גאל ישראל; ושומר את עמו ישראל לעד, וקדיש (סט, ז).